

Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXVIII Records of interesting and new plants in the South Bohemian flora XXVIII

Martin Lepší⁽¹⁾ • Petr Lepší⁽²⁾ • Karel Boublík⁽³⁾ (red.)

Věnováno památce Václava Chána (* 1929 – † 2009) a Víta Grulichy (* 1956 – † 2022)

Abstract: This paper presents the first record of the occurrence of *Pilosella ×iserana*, a new taxon for South Bohemia. New localities of rare native or rare alien taxa and threatened or otherwise important taxa of the South Bohemian flora are reported and described: *Aphanes arvensis*, *Cardamine chelidonia*, *Crepis foetida* subsp. *rhoeadifolia*, *Corydalis solida*, *Dianthus superbus*, *Diphysastrum ×zeilleri*, *Equisetum hyemale*, *Hibiscus trionum*, *Hieracium levicaule*, *Nicandra physalodes*, *Ornithopus perpusillus*, *Pilosella floribunda*, *Polystichum aculeatum*, *Potamogeton nodosus*, *Rubus capricollensis*, *Silene baccifera*, *Veronica vindobonensis* and *Vulpia myuros*. For some of the above species, regional distribution or known localities are only updated or supplemented here.

Key words: Czech Republic, floristic records.

Abstrakt: V příspěvku je publikován prvotní záznam o výskytu chlupek pojizerského (*Pilosella ×iserana*) v jižní části Čech a zveřejněny jsou nové nebo komentovány známé lokality původních i nepůvodních, ohrožených nebo jinak regionálně významných taxonů: dymnivky plné (*Corydalis solida*), hvozdiku pyšného (*Dianthus superbus*), chlupáčku květnatého (*Pilosella floribunda*), ibišku trojdlílného (*Hibiscus trionum*), jestřábníku obecného (*Hieracium levicaule*), kapradiny la-
ločnaté (*Polystichum aculeatum*), lilíku mochyňovitého (*Nicandra physalodes*), mrvky myšího
ocásku (*Vulpia myuros*), nepatrnce rolního (*Aphanes arvensis*), ostružiníku drobnokvětého (*Rubus capricollensis*), ptačí nohy maličké (*Ornithopus perpusillus*), plavuníku Zeillerova (*Diphysastrum ×zeilleri*), přesličky zimní (*Equisetum hyemale*), rdestu uzlinatého (*Potamogeton nodosus*), rozrazilu vídeňského (*Veronica vindobonensis*), řeřišnice vlašovičnickovité (*Cardamine chelidonia*), silenky bobulnaté (*Silene baccifera*) a škardy smrduté mákolisté (*Crepis foetida* subsp. *rhoeadifolia*). U některých těchto rostlin jsou uvedena pouze upřesnění již dříve publikovaných lokalit nebo jsou jinak doplněny informace o jejich rozšíření, výskytu nebo ohrožení v jihočeském regionu.

Klíčová slova: Česká republika, floristické záznamy.

Úvod

Další díl tohoto floristického seriálu přináší tradičně řadu významných a překvapivých objevů. Jako nový druh pro jižní část Čech je představen chlupáček pojizerský (*Pilosella ×iserana*), nalezený v roce 2019 na antropogenním stanovišti v Českém Krumlově. Další významnou zprávou zveřejněnou na tomto místě je ověření výskytu druhu *Silene baccifera* u Hluboké nad Vltavou, který byl doposud v Červené knize považován v jihočeském regionu za nezvěstný (Lepší P. et al. 2013). Z kategorie regionálně kriticky ohrožených taxonů jsou publikovány nové lokality šesti druhů.

¹⁾ Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, Dukelská 242/1, CZ – 370 51 České Budějovice, e-mail: lepsi@muzeumcb.cz

²⁾ Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Správa CHKO Blanský les, Vyšný 59, CZ – 381 01 Český Krumlov, e-mail: plepsi@seznam.cz

³⁾ Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta životního prostředí, Katedra ekologie, Kamýcká 129, CZ – 165 21 Praha 6 – Suchbátka, e-mail: boublik@fzp.czu.cz

Za všechny zmiňme *Equisetum hyemale* objevený v údolí Lužnice ve Středním Povltaví, *Potamogeton nodosus* nalezený v Horusické pískovně na Třeboňsku, *Diphasiastrum ×zeileri* pozorovaný nedaleko vesnice Suš v Kaplickém mezihoří a *Veronica vindobonensis* zaznamenaný na pěti nových lokalitách ve Středním Povltaví a jedné v Třeboňské pánvi. Na základě literární rešerše a nejnovějších poznatků je druh *Ornithopus perpusillus* nově navržen k zařazení do kategorie D1 (nejasné případy regionálně vyhynulých a neznámých taxonů) a *Rubus capricollensis* mezi kriticky ohrožené taxony jihočeské květeny (Lepší P. et al. 2013). Tradičně je také věnována pozornost adventivním druhům, z nichž za zmínku stojí především druhy *Cardamine chelidonia*, *Corydalis solida*, *Hibiscus trionum* a *Nicandra physalodes*, u nichž je shrnuto historické i aktuální rozšíření v jihočeském regionu. K výčtu zajímavých nálezů přispívají také čtyři prvotní záznamy pro fytochoriony u druhů zařazených v Červené knize do jiných kategorií než C1, A1 nebo A2.

Metodika

Vymezení zájmové oblasti – „jižní část Čech“ – je převzato z Červené knihy květeny jižní části Čech (dále Červená kniha; Lepší P. et al. 2013). Nomenklatura taxonů je sjednocena podle Klíče ke květeně České republiky (Kaplan et al. 2019), pokud taxony v této práci nejsou uvedeny, jsou za jmény doplněny autorské citace. Pod názvem taxonu následuje shrnující informace o obsahu příspěvku s uvedením kategorie ohrožení rostliny podle Červené knihy: C1 – kriticky ohrožené, C2 – silně ohrožené, C3 – ohrožené či zranitelné, C4 – vzácnější taxony vyžadující další pozornost, A1 – regionálně vyhynulé, A2 – regionálně neznámé, D1 – nejasné případy regionálně vyhynulých a neznámých taxonů a D2 – nedokonalé známé taxony. Lokality jsou zařazeny do fytochorionů (Skalický in Hejný & Slavík 1988) a následně přiřazeny k nejbližší obci, resp. osadě. Za nejbližším sídlem je v závorce uveden kód mapovacího pole o velikosti ¼ základního pole středoevropského síťového mapování (Ehrendorfer & Hamann 1965), ve kterém leží lokalita. Zeměpisné souřadnice lokalit jsou uvedeny v systému WGS 84 a byly odečteny z přístrojů GNSS (Global Navigation Satellite System) nebo z internetových map (Mapy.cz 2022 – označeno www.mapy.cz). Pokud jsou nálezy dokladovány herbářovými položkami, je jejich uložení označeno mezinárodní zkratkou příslušné veřejné sbírky podle databáze Index Herbariorum (Thiers 2022); za zkratkou následuje evidenční číslo položky (pokud existuje), pod kterým je uložena v daném herbáři. Uložení položky v soukromé sbírce označuje zkratka „herb.“ s uvedením příjmení vlastníka a případně čísla položky. Zkratkou „not.“ jsou označena pozorování, k nimž nebyla pořízena herbářová položka, heslem „foto“ je označeno pořízení fotografie rostliny. Ke zpracování některých příspěvků byla využita Chánova floristická kartotéka (Anonymus 2017) a databáze české flóry a vegetace Pladias (Chytrý et al. 2021).

Aphanes arvensis – nepatrnec rolní

nový C4 druh pro fytochorion

Nepatrnec rolní byl zaznamenan v většině fytochorionů mezofytika jižní části Čech. Níže uvedená lokalita doplňuje jeden z chybějících fytochorionů (Lepší P. & Lepší M. in Lepší M. & Lepší P. 2017, Janáková in Lepší M. & Lepší P. 2018). Z fytogeografického podokresu Nezdické vápence nebyl nepatrnec rolní dosud udáván.

37c. Nezdické vápence, Strašín (6847b): zatravněné pole na jižním svahu návrší nad Strašínskou jeskyní sz. od obce, 49°11'00,4"N, 13°37'52,1"E (www.mapy.cz), 590 m n. m., několik rostlin (not. R. Paulič & V. Žila 7. 5. 2021).

Radim Paulič

Cardamine chelidonia – řeřišnice vlašovičnickovitá (Obr. 1)

nové lokality vzácného adventivního druhu

Řeřišnice vlašovičnickovitá je rostlinou východního Středomoří. V minulosti byla pěstována

Obr. 1 – Řeřišnice vlašovičnickovitá (*Cardamine chelidonia*) je vzácným adventivním druhem jihočeské květeny, který byl nedávno poprvé nalezen ve Středním Povltaví – na dvou nových lokalitách u Staré Vráže (foto M. Lepší 1. 2. 2022).

Fig. 1 – *Cardamine chelidonia*, a rare alien species of the South Bohemian flora, first recorded in the Střední Povltaví phytogeographical district at two localities near the village of Stará Vráž (photo by M. Lepší 1. 2. 2022).

v zahradách a parcích, odkud zplaněla a místy dochází k jejímu šíření. Roste především na synantropních stanovištích a ve smíšených lesích. Místy může tvořit dominantu v bylinném patře (Hrouda & Tomšovic in Hejný & Slavík 1992). V jižní části Čech byla zaznamenána na Blatensku u Mačkova (Deyl & Skočdoplová-Deylová 1989), na Strakonických vápencích u Domanic (Paulič in Hadinec & Lustyk 2007, Koutecký in Lustyk & Doležal 2021), na Čkyňských vápencích u Sudslavic (Paulič in Hadinec & Lustyk 2008) a v Třeboňské pánvi u Veselí nad Lužnicí (K. Boublík 2001 CB).

Nově byl druh zaznamenán ve fytochorionu Střední Povltaví poblíž Staré Vráže na dvou lokalitách. Zatímco na severnější se vyskytuje pouze řídce, na druhé je hojný a místy tvoří dominantu bylinného patra. Ostatní nově objevené lokality pocházejí z fytochorionů, kde byl druh již znám. Téměř všechny nové níže uvedené výskyty leží v blízkosti železniční trati a druh na ně byl s vysokou pravděpodobností zavlečen projíždějícími vlaky. Domníváme se, že řeřišnice vlašovičnickovitá bude nalezena i na dalších synantropních místech v blízkosti železničních tratí téměř kdekoli v jižní polovině Čech. U lokalit z okolí Staré Vráže ještě přichází v úvahu možnost zplanění ze zámeckého parku, kde mohl být druh v minulosti pěstován.

35d. Březnické Podbrdsko, Koupě (6449c): smrkový les při železniční trati 0,4 km již. od železniční zastávky Slavětín u Březnice, 49°31'08,7"N, 13°53'47,2"E (www.mapy.cz), 540 m n. m., hojně (not. R. Paulič 1. 5. 2014).

36a. Blatensko, Bezdědovice (6549a): smrkový les podél železniční trati ssz. od obce, 49°27'19,0"N, 13°52'00,3"E (www.mapy.cz), 455 m n. m., velmi hojně (not. R. Paulič 1. 5. 2014). – Bezdědovice (6549c): les (převážně smrčina) při železniční trati asi 0,4 km sz. od železniční zastávky Bezdědovice, 49°26'52,0"N, 13°52'19,9"E (www.mapy.cz), 450 m n. m., velmi hojně (not. R. Paulič 18. 6. 2017). – Němčice (u Sedlice) (6649a): jehličnatý les (smrk, borovice) nad železniční tratí západně od osady, 49°23'40,3"N, 13°54'45,3"E (www.mapy.cz), 500 m n. m., velmi hojně (leg. R. Paulič 28. 4. 2012, PR; not. R. Paulič & J. Štěrbová 13. 5. 2021).

37e. Volyňské Předšumaví, Strakonice (6749a): pod smrky na svahu náspu železniční trati nad pravým břehem řeky Otavy v západním cípu Podskalí západně od města, 49°15'19,9"N, 13°52'52,4"E (www.mapy.cz), 400 m n. m., několik rostlin (leg. R. Paulič 11. 5. 2015, PR).

37f. Strakonické vápence, Droužetice (6749a): na železniční trati nad záp. břehem Hořejšího řepického rybníka asi 1 km sv. od obce, 49°17'32,9"N, 13°54'45,3"E (www.mapy.cz), 415 m n. m., ojediněle (not. R. Paulič 2. 5. 2009).

39. Třeboňská pánev, Veselí nad Lužnicí (6854a): v silničním příkopu v lese asi 0,75 km ssz. od samoty Dehetník jv. od města, 49°10'20,6"N, 14°43'19,9"E (www.mapy.cz), 415 m n. m., roztroušeně (leg. R. Paulič & J. Zámečník 5. 5. 2017, PR).

41. Střední Povltaví, Stará Vráž (6650b): smíšený listnatý les na sv. svazích vrchu Za Sanatorium (kóta 450 m) asi 650 m jv. od zámku ve Staré Vráži, 49°22'34,7"N, 14°08'09,1"E (www.mapy.cz), 445 m n. m. (leg. M. Kotlínek 23. 5. 2021, CB). – Stará Vráž (6650b): olšina a navazující kulturní smrčina asi 700 m již. od zámku ve Staré Vráži, 49°22'22,3"N, 14°07'38,4"E (www.mapy.cz), 420 m n. m. (not. M. Kotlínek 24. 5. 2021).

Milan Kotlínek & Radim Paulič

***Corydalis solida* – dymnivka plná**

nové adventivní lokality

Dymnivka plná je rostlinou hájů, vlhčích listnatých lesů a křovin vyskytující se v rámci České republiky především na Moravě a lokálně ve středních a východních Čechách, jinde roste jen ojediněle (Smejkal in Hejný & Slavík 1988, Danihelka in Kaplan et al. 2019). V červených seznamech flóry České republiky je hodnocena v kategorii C4a (Grulich 2012), resp. LC (Grulich 2017), jihočeská červená kniha (Lepší P. et al. 2013) druh neobsahuje.

V herbáři Jihočeského muzea v Českých Budějovicích se nacházejí dvě položky druhu sbírané v jihočeské části Českomoravské vrchoviny, jedná se však patrně o výskyty sekundární, resp. pěstované rostliny. Student Aug. Černoch sbíral dymnivku plnou 5. 4. 1895 v Jindřichu nedaleko

Jindřichova Hradce (položka CB 83105), aniž by zmínil původ rostlin. V jeho herbáři se však nacházejí i doklady pěstovaných rostlin (M. Lepší in verb.). V případě sběru K. Boublíka z 26. 4. 2003 od Lesovny v Dubovici v tzv. Markétském polesí nedaleko Lásenice (položka CB 79490) je zřejmé, že se jedná o rostliny pěstované. V herbáři Národního muzea (PR) se podle sdělení R. Pauliče a O. Šídy (R. Paulič in verb., O. Šída in verb.) nachází i sběr téhož druhu z okolí Tábora – od F. Studničky z roku 1883 (lokalita uvedena jako „u Tábora v lesích“). Jde o směsný sběr *C. solida* a *C. intermedia*, původně určený jako *C. cava*; revizi provedl M. Smejkal roku 1977. Pokud by *Corydalis solida* v okolí Tábora v minulosti opravdu rostla (společně s dodnes celkem hojnou *C. intermedia*), mohlo by jít o nový původní druh jihočeské květeny. Studničkův sběr je však nepřesně lokalizovaný a nelze proto provést revizi lokality v terénu. V době sběru uvedené položky bylo F. Studničkovi pouhých 13 let, nelze tedy vyloučit ani sběr pěstovaných rostlin anebo záměnu lokality ve student-ském herbáři. Právě v Táboře byl druh v posledních letech nově nalezen na dvou blízkých lokalitách – v Holečkových sadech a v Tisemenickém údolí pod nimi. Nacházejí se v bezprostředním okolí historické městské zástavby a může tak jít opět o rostliny vysazené či uniklé z kultury, ačkoli lokalita druhu v Holečkových sadech připomíná původní hájovou vegetaci území – v plošně nevelkém podrostu pěstovaných jasanů a javorů ve svahu pod Soukenickou baštou městského opevnění dominuje *Corydalis intermedia* spolu s *Ficaria verna*, které doprovázejí *Anemone nemorosa* a *Gagea lutea*. Nejnovější je pak nález dymnivky plné ze Soběslavi (mezi pravým břehem Lužnice a severním koncem Jiráskovy ulice; Kupka in Pladias 2022), také zde je ale původnost výskytu diskutabilní (Kaplan et al. 2022).

41. Střední Povltaví, Tábor (6553d): Tisemenické údolí, u pěšinky při levém břehu Tisemenického potoka 275 m zjz. od nám. Mikuláše z Husi, 49°24'46,6"N, 14°39'09,2"E (GNSS), 400 m n. m., asi 10 rostlin (leg. D. Abazid 7. 4. 2019, SOB), 5 kvetoucích a 3 nekvetoucích rostlin (not. & foto D. Abazid 20. 4. 2021). – Tábor (6553d): Holečkovy sady, svah mezi Soukenickou baštou a ulicí Pod Holečkovými sady 165 m sev. od nám. Mikuláše z Husi, 49°24'55,4"N, 14°39'20,5"E (GNSS), 420 m n. m., několik kvetoucích rostlin ve dvou shlucích (leg. & foto D. Abazid 12. 4. 2021, SOB).

Daniel Abazid

Crepis foetida subsp. *rheoadifolia* – škarda smrdutá mákolistá

nová lokalita vzácného adventivního taxonu

Škarda smrdutá mákolistá byla v jižní části Čech nalezena v roce 1916 F. Malochem u vápencového lomu blízko Velkých Hydčic na Sušicko-horažďovických vápencích (Pladias 2022) a v roce 2014 na železničním nádraží ve Strakonicih ve Volyňském Předšumaví (Paulič in Lepší M. & Lepší P. 2015). Nově nalezená lokalita u Myslína (železniční trať Zdice–Protivín) souvisí bezpochyby s lokalitou tohoto taxonu na železničním nádraží ve Zdicích, kde roste škarda smrdutá mákolistá velmi hojně – odtud mohla být semena rostlin zavlečena projíždějícími vlaky na železniční trať u Myslína.

35d. Březnické Podbrdsko, Myslín (6450c): příkop železniční trati asi 0,8 km již. od středu obce, 49°31'29,3"N, 14°01'38,3"E (www.mapy.cz), 442 m n. m., jen 1 rostlina (leg. R. Paulič 28. 7. 2019, PR).

Radim Paulič

Dianthus superbus – hvozdík pyšný (Obr. 2)

nové lokality C1 druhu, upřesnění Červené knihy

Příspěvek doplňuje znalosti o rozšíření hvozdíku pyšného ve Chvalšinském a Českokrumlovském Předšumaví a Budějovické pánvi. Podrobnosti o výskytu v jižní části Čech byly už v rámci tohoto cyklu zpracovány (Lepší P. in Lepší M. & Lepší P. 2017). Ve Chvalšinském a Českokrumlovském Předšumaví hvozdík pyšný dosud stále roztroušeně roste, nejvíce lokalit je soustředěno ve vojenském újezdu Boletice a jeho okolí (např. Grulich & Vydrová in Hadinec & Lustyk 2009), recentně je znám rovněž z jihovýchodní části Budějovické pánve (od Zábोří), kde je však dnes velmi vzácný (Lepší P. l. c.).

Obr. 2 – Hvozdík pyšný (*Dianthus superbis*), kriticky ohrožený druh jihočeské flóry, nalezený na lokalitě Plechatá hora u Dolního Třebonína v Českokrumlovském Předšumaví (foto T. Smrž 10. 8. 2021).

Fig. 2 – *Dianthus superbis*, a critically endangered species of the South Bohemian flora, at Plechatá hora hill near the village of Dolní Třebonín in the Českokrumlovské Předšumaví phytogeographical district (photo by T. Smrž 10. 8. 2021).

37i. Chvalšinské Předšumaví, Dobročkov (7050d): přírodní rezervace Hadce u Dobročkova (dříve Dobročkovské hadce), luční svah se sev. expozicí, 48°54'36,2"N, 14°09'16,6"E a 48°54'36,6"N, 14°09'15,4"E (www.mapy.cz), 660 m n. m., 2 m² roztroušeně po svahu (leg. A. Pavlíčko 28. 8. 2020, herb. Pavlíčko). V uvedené přírodní rezervaci byl poprvé nalezen u solitérní břízy (48°54'37,4"N, 14°09'20,0"E) a publikován M. Rivolou (Rivola 1973). Při inventarizačním průzkumu PR Dobročkovské hadce byly nedaleko zjištěny 3 rostliny (Vydrová 1996); bez bližších podrobností je výskyt zmíněn i později (Albrecht 2003), následně se jej však nedařilo ověřit.

37l. Českokrumlovské Předšumaví, Přelštica (u Kájova) (7151c): lesní enkláva vých. od Kraví hory a 1 km zsz. od Přelštic, v lese pod luční enklávou na svahu a v řídkém ruderalizovaném boru v blízkosti lesní cesty, 48°48'36,6"N, 14°13'19,6"E (www.mapy.cz), 705 m n. m., 2 m² ve dvou plochách, vitální (leg. A. Pavlíčko 21. 8. 2020, herb. Pavlíčko); lokalita byla objevena M. Paloudovou již v roce 2011 (NDOP 2022). – Dolní Třebonín (7152a): na lesním okraji přiléhajícím ke žlutě značené turistické trase asi 270 m záp. od Plechaté hory (kóta 612 m), poblíž osamělého stavení

obklopeného pastvinami, zjz. expozice, 570 m n. m., 48°51'24,0"N, 14°23'09,6"E (www.mapy.cz), několik větších kvetoucích trsů (not. et foto T. Smrž 10. 8. 2021).

38. Budějovická pánev, Břehov (6951d): u Lesního rybníka 2,4 km sz. od Břehova, v řídkém trávníku pod duby na vzdušné straně hráze, 49°02'21,2"N, 14°18'40,0"E (www.mapy.cz), 405 m n. m., desítky trsů roztroušeně v úseku asi 300 m dlouhém, vitální populace s dobrou perspektivou na udržení (leg. J. Janáková 25. 9. 2020, CB 88441).

Jana Janáková, Alois Pavlíčko & Tomáš Smrž

Diphasiastrum ×zeilleri – plavuník Zeillerův (Obr. 3)

nová lokalita C1 druhu a doplnění a oprava Červené knihy

Plavuník Zeillerův patří ke kriticky ohroženým rostlinám naší flóry (Grulich 2017). Předpokládá se, že je hybridním, popř. hybridogenním taxonem mezi *D. complanatum* a *D. tristachyum*. Jeho stanovišti jsou obvykle vřesoviště, opuštěné písničky či lyžařské sjezdovky (Boublík et al. in Lepší P. et al. 2013). Nová lokalita v Kaplickém mezihoří u vesnice Suš je vzdálená asi 1,5 km vsv. od naleziště u Světlíku, které je v Červené knize mylně zařazeno do fytochorionu Českokrumlovské Předšumaví (Boublík et al. l. c.). Ve skutečnosti se však nachází v Kaplickém mezihoří a z fytochorionu Českokrumlovské Předšumaví tedy chybějí o výskytu plavuníku Zeillerova doklady. Níže je uvedena přesná lokalizace a nálezové podrobnosti lokality u Světlíku.

Obr. 3 – Plavuník Zeillerův (*Diphasiastrum ×zeilleri*) patří ke kriticky ohroženým taxonům jihočeské flóry. Nově byl nalezen v Kaplickém mezihoří u vesnice Suš na okraji Sušské lesní cesty (foto J. Janáková 7. 1. 2022).

Fig. 3 – *Diphasiastrum ×zeilleri* is a critically endangered taxon of the South Bohemian flora. It was found in the Kaplické mezihoří region near the village of Suš along the Sušská forest road (photo by J. Janáková 7. 1. 2022).

37n. Kaplické mezihoří, Suš (u Bohdalovic) (7251d): 2,2 km jz. od vsi Suš, 48°42'38,8"N, 14°15'13,3"E (www.mapy.cz), 815 m n. m, odlesněný pás podél Sušské lesní cesty, v ploše 5 m², spolu s *Lycopodium clavatum* a *Linum catharticum* (leg. J. Janáková 22. 6. 2020, CB 88440, rev. M. Štech). – Světlík (7251c): ca 3 km jv. od středu vsi, okraj cesty, pás podél cesty ca 10–20 m dlouhý, 48°42'29"N, 14°13'58"E (GNSS), 810 m n. m. (leg. V. Dolanský 22. 11. 2010, CB 79533, leg. M. Lepší & V. Dolanský 13. 3. 2011, CB 82734).

Jana Janáková

Equisetum hyemale – přeslička zimní

nová lokalita C1 druhu

Přeslička zimní je rostlinou úpatí říčních údolí, vlhkých lesů a příkopů. V jižní části Čech se vyskytuje velmi vzácně od Šumavsko-novohradského podhůří přes Novohradské hory, Purkarecký kaňon a Třeboňskou pánev až po Českomoravskou vrchovinu, v každém z těchto fytochorionů má však nanejvýš několik málo lokalit. Druh byl častější pouze v kaňonu Otavy a Vltavy ve Středním Povltaví, většina tamních lokalit však byla zničena stavbou přehrad (Výdrová in Lepší P. et al.

2013). V údolí Lužnice pod Tábořem ve Středním Povltaví ho zaznamenal už profesor tábořské hospodářské akademie F. L. Sitenský (Čelakovský 1885, „Im Pintovkathale an der Lužnic im Sandboden“; les Pintovka leží na levém břehu Lužnice), doklady druhu od Sitenského i Čelakovského z 80. let 19. století jsou uloženy v PR. Ve stejné době zde druh sbíral také student F. Studnička (doklady v PR, PRC, MP, BRNU), z roku 1897 pochází sběr N. Radby z místa „u Žabí skály“ v lese Pintovka (PR; přesná lokalizace Žabí skály není autorovi komentáře známa). Doklad sbíraný roku 1947 J. Suzou „in valle fluvii Lužnice pr. Klokoty (Klokotský klášter)“ (BRNU) může pocházet z pravého břehu Lužnice naproti lesu Pintovka (všechny herbářové doklady viz Pladias 2022). Výskyt v území (konkrétně u cesty na levém břehu Lužnice proti výletní restauraci Harrachovka) naposledy ověřila v roce 2002 T. Jakšičová/Štechová (Lepší P. & Štechová in Chán et al. 2006, doklad v CBFS). Nově nalezená lokalita leží 2 km dále po proudu Lužnice, avšak na jejím pravém břehu.

41. Střední Povltaví, Zahrádka (část města Tábořa) (6553d): chatová osada na pravém břehu Lužnice západně od Kvěčova mlýna, u pěšiny kolem řeky pod chatou s evid. č. 32, 1,9 km jz. od středu vesnice, 49°24'46,0"N, 14°36'33,4"E (GNSS), 380 m n. m., menší rozvolněný porost v délce asi 4 m pod lískovými keři přímo nad pěšinou (leg. D. Abazid 27. 4. 2019, SOB, not. & foto D. Abazid 1. 5. 2021).

Daniel Abazid

***Hibiscus trionum* – ibišek trojdlílný (Obr. 4)**

nová lokalita vzácného nepůvodního druhu

Původní areál ibišku trojdlílného leží pravděpodobně jen ve východním Středomoří nebo v Malé Asii. Pěstován byl pro léčivé účinky a olejnatá semena nebo doprovázel člověka jako ruderalní druh již od neolitu (nálezy ve vykopávkách). Jako pěstovaný je s jistotou znám z Evropy od 16. století. Současný sekundární areál zahrnuje teplejší oblasti Evropy, Asii, Afriku, Austrálii a Severní i Jižní Ameriku. V České republice je považován za archeofyt, v moravském termofytiku (zejména v Dyjskosvrateckém úvalu) navazuje na častější výskyty v panonské oblasti. Nálezy dále na sever a hlavně v Čechách jsou novější a zřejmě druhotné (zplanění, zavlékání). Ibišek trojdlílný byl zaznamenán jako plevel polních kultur a zahrad, dále na úhorech, rumišťích, stavenišťích, v kolejišťích železničních nádraží, přístavech a v prostorách závodů zpracovávajících olejniny (Slavík in Hejný & Slavík 1992).

V jižní části Čech byl zaznamenán již v roce 1916 v Českých Budějovicích (Slavík I. c.), z herbářové položky uložené v herbáři Jihočeského muzea v Českých Budějovicích (CB 137145) však není patrné, zda šlo o rostlinu pěstovanou nebo zplanělou. Lokalizace se omezuje jen na České Budějovice a podpis sběratele je bohužel nečitelný. Druhý záznam pochází z 28. srpna 1968 z jz. okraje Písku (R. Slaba 1968 CB 9572, 52623), kde byl druh nalezen na okraji chodníku v Hradištské ulici.

Na níže uvedené lokalitě bylo pozorováno pouze několik exemplářů na ploše se strženým drnem. Původ výskytu lze patrně hledat v pěstování v okolních zahradách, ačkoliv tam pozorován nebyl (viz také komentář u druhu *Nicandra physalodes*). Výskyt bude velmi pravděpodobně pouze krátkodobý.

371. Českokrumlovské Předšumaví, Český Krumlov (7151d): Vyšný, v ulici Pod Hájí asi 525 m jv. od vrchu Vyšný vrch (kóta 744 m), obnažená půda pro stavbu domu, několik ex., pravděpodobně zplanělý ze sousední zahrady, 48°50'05,0"N, 14°17'57,0"E (www.mapy.cz), 605 m n. m. (not. A. Jakob, J. Š. Lepš et al. 22. 9. 2021, leg. P. Lepší 6. 10. 2021, CB 105154).

Na lokalitě společně rostly *Calendula officinalis*, *Digitaria sanguinalis* var. *pectiniformis*, *Dipsacus fullonum*, *Euphorbia lathyris*, *E. peplus*, *Fumaria officinalis* subsp. *officinalis*, *Hyoscyamus niger*, *Malva neglecta*, *Microrrhinum minus*, *Nicandra physalodes*, *Onopordum acanthium* a *Satureja hortensis*.

Petr Lepší, Aljaž Jakob & Jan Lepš

Obr. 4 – Ibišek trojdlítný (*Hibiscus trionum*) je v jihočeském regionu velmi vzácný adventivní druh. Byl nalezen pravděpodobně zplanělý v osadě Vyšný v Českokrumlovském Předšumaví (foto P. Lepší 6. 10. 2021).

Fig. 4 – *Hibiscus trionum*, a rare alien taxon of the South Bohemian flora, probably escaped from cultivation in the village of Vyšný in the Českokrumlovské Předšumaví phytogeographical district (photo by P. Lepší 6. 10. 2021).

***Hieracium levicaule* – jestřábník obecný**

nový C1 druh pro fytochorion

Jestřábník obecný je druh vyskytující se téměř v celé Evropě vyjma nejjihužnějších oblastí. V České republice je jeho rozšíření nedokonalé známé, jelikož většinou nebyl odlišován od podobného *H. lachenalii*; většina spolehlivých údajů pochází z horských oblastí (Chrtek in Slavík & Štěpánková 2004). V jižní části Čech se vyskytuje vzácně až řídce ve vyšších polohách Šumavy a Jihlavských vrchů (Chrtek in Lepší P. et al. 2013), zaznamenán byl rovněž ve Svatotomášské hornatině (Paulič in Lepší M. & Lepší P. 2014).

Nově zjištěné lokality v Novohradských horách v okolí Pohoří na Šumavě navazují na výše popsané známé rozšíření a lze předpokládat, že jeho četnost bude v horách jihočeského pohraničí vyšší, než ukazovaly dosavadní údaje a druh byl pouze přehlížen.

89. Novohradské hory, Pohoří na Šumavě (7354c): u odbočky Jiřícké cesty ze silnice asi 900 m jv. od hráze Jiřícké nádrže, 48°36'45,9"N, 14°40'48,1"E (GNSS), 895 m n. m. (leg. M. Kotlínek 24. 6. 2019, CB 104952, rev. J. Chrtek). – Pohoří na Šumavě (7454a): v lemu cesty vedoucí po státní hranici při jižním okraji PP Stodůlecký vrch asi 2,2 km již. od kostela v Pohoří na Šumavě, 48°35'01,8"N, 14°41'53,5"E (GNSS), 975 m n. m. (leg. M. Kotlínek 25. 6. 2019, CB 104997, rev. J. Chrtek).

Milan Kotlínek

***Nicandra physalodes* – lilík mochyňovitý (Obr. 5)**

nové lokality vzácného nepůvodního druhu

Lilík mochyňovitý je původní v Jižní Americe (Dostál 1989, Tomšovic in Slavík 2000), zavlečen byl do Severní Ameriky, Afriky, Asie, Austrálie a Evropy (POWO 2022). Podle Jehlíka byl

Obr. 5 – Lilák mochyňovitý (*Nicandra physalodes*) je vzácně zplaňující druh nalezený v početné populaci v osadě Výšný v Českokrumlovském Předšumaví (nahore, foto P. Lepší 6. 10. 2021) a u rybníka Domin u Českých Budějovic v Budějovické pánvi (dole, foto J. Janáková 20. 8. 2021).

Fig. 5 – *Nicandra physalodes*, a rare alien species of the South Bohemian flora, found in the village of Výšný in the Českokrumlovské Předšumaví phytogeographical district (above, photo by P. Lepší 6. 10. 2021) and near the Domin fishpond in the Budějovická pánev phytogeographical district (below, photo by J. Janáková 20. 8. 2021).

do České republiky zavlékán lodní dopravou tzv. Labskou cestou (Jehlík 1998). Pěstován však bývá i jako okrasná letnička, z těchto kultur pak zplaňuje a je nacházen na rumišťích, skládkách odpadu a na kompostech (Dostál 1989). V České republice byl zaznamenán na více než 30 lokalitách (Pladías 2022, skutečný počet lokalit bude mnohem vyšší). Na území jižní části Čech byl poprvé nalezen již v roce 1884 na hromadě zeminy v Jindřichově Hradci (Rundensteiner in Čelakovský 1886, Rundensteiner in Houfek 1952). Dalším záznamem je nález dvaceti zplanělých rostlin na rumišti v Soběslavi z roku 1943, přičemž druh byl na této lokalitě pozorován až do roku 1947, kdy rumiště zaniklo (R. Kurka 1946 CB 46860; Vopravil 1948, Houfek 1952). Další nálezy jsou již novějšího data: v roce 2003 ho na okraji Katovic nalezl J. Rydlo (Rydlo 2004) a na návsi ve Frymburku (v okrese Klatovy) K. Čížek (údaj je však bez informace, zda šlo o zplanění; Pladías 2022).

Z počtu a časového rozložení níže uvedených lokalit vyplývá, že se druh v jižní části Čech vyskytuje opakovaně, avšak vždy pouze přechodně.

37f. Strakonické vápence, Krty (6749a): zplanělá u cesty v obci, 49°17'32,9"N, 13°50'56,3"E (www.mapy.cz), 430 m n. m. (not. R. Paulič 4. 9. 2011).

37l. Českokrumlovské Předšumaví, Český Krumlov (7151d): Vyšný, v ulici Pod Hájí asi 525 m jv. od vrchu Vyšný vrch (kóta 744 m), obnažená půda pro stavbu domu, 25 velkých ex., zplaněle ze sousední zahrady, 48°50'05,0"N, 14°17'57,0"E (www.mapy.cz), 605 m n. m. (not. J. Š. Lepš et al. 22. 9. 2021, leg. P. Lepší 6. 10. 2021, CB 105159). Soupis druhů nalezených na lokalitě je zmíněn výše v komentáři k *Hibiscus trionum*.

38. Budějovická pánev, České Budějovice (6952d): České Vrbné, rumiště mezi Vrbenskými rybníky a Českým Vrbným (leg. Z. Kletečka 14. 11. 2000, CB 33492). – České Budějovice (7052b): Roudenská ulice, spára chodníku, několik ex., uniklé z blízkého záhonu, 48°57'39,9"N, 14°28'27,8"E (GNSS), 390 m n. m. (leg. M. Lepší 17. 7. 2012, CB 82866). – České Budějovice (6952d): hráz mezi rybníky Domin a Bažina, břehový porost ruderalizovaný po revitalizaci rybníků a modelaci břehů těžkou technikou, 49°00'22,1"N, 14°26'15,3"E (www.mapy.cz), 380 m n. m., několik vitálních exemplářů (not. et foto J. Janáková 20. 8. 2021). V porostu na obnažených plochách dále rostly např. *Carex bohemica*, *Chenopodium album*, *Ch. glaucum*, *Ch. polyspermum*, *Dysphania pumilio*, *Potentilla supina*, *Ranunculus sceleratus* a *Rumex maritimus*. – Heřmaň (6750d): ruderalní místo u cesty asi 200 m zsz. od železniční zastávky Heřmaň, ojediněle, 49°14'44,9"N, 14°08'14,5"E (www.mapy.cz), 371 m n. m. (leg. F. Zima 24. 8. 2021, herb. Paulič).

39. Třeboňská pánev, Veselí nad Lužnicí (6854a): skládka u města, vzácně (leg. V. Chán, A. Pyšek et al. 5. 9. 1993, CB 53257). – Veselí nad Lužnicí (6854a): Pánev třeboňská, skládka u silnice na Drahov (leg. R. Kurka 5. 9. 1993, CB 46861). – Veselí nad Lužnicí (6854a): zplanělá v uličce za školou ve čtvrti II. (leg. R. Kurka 20. 8. 1999, CB 46859). – Dráčov (6754c): na obnažené zemi po terénních úpravách v PP Dráčovské tůňě asi 950 m ssv. od kostela v obci, desítky ex., 49°14'10,1"N, 14°42'49,1"E (GNSS), 405 m n. m. (not. et foto J. Štěrbová 18. 9. 2018). Rostliny byly ihned po nálezu vytrhány.

Petr Lepší

***Ornithopus perpusillus* – ptačí noha malička**

návrh na zařazení druhu do kategorie D1 ve smyslu Červené knihy

Ptačí noha malička je původní v západní a severozápadní Evropě (Chrtková in Slavík 1995). Zastahuje až do střední a jižní části Polska (Zajac & Zajac 2001), Saska (FloraWeb 2022) a Bavorska (Arbeitsgemeinschaft Flora von Bayern 2022). Výskyty ve východní Evropě jsou pravděpodobně sekundárního charakteru. Roste na narušených půdách na písčínách, písčitých březích řek, vřesovištích a ve světlých borových lesích. U nás se vyskytuje vzácně zejména v severní polovině republiky (Chrtková in Slavík 1995, Pladías 2022). Z nedávné doby pocházejí údaje od Rumburka (Härtel et al. 2002), Hradčan a Kuřivod na Českolipsku (např. Hadinec et al. in Hadinec & Lustyk 2008) a z okolí Štěpánovska a Zdelova v okrese Rychnov nad Kněžnou (Marek 1982, Doležal in Hadinec & Lustyk 2014).

V České republice byla ptačí noha maličká donedávna považována spíše za zavlečený druh (Chrtková in Slavík 1995). Obsáhlý rozbor charakteru jejího výskytu přinášejí Hadinec et al. (in Hadinec & Lustyk 2008), kde uvádějí argumenty pro původnost druhu v České republice (blízkost saských a polských lokalit, které jsou považovány za přirozené, nápadná podobnost s charakterem výskytu dalších suboceánických druhů). České lokality proto mohou představovat přirozené výsadky v předpolí souvislého výskytu druhu. V poslední době jsou výskyty v severních Čechách považovány za pravděpodobně původní a ptačí noha maličká je zařazena na červeném seznamu rostlin v kategorii kriticky ohrožených druhů (Grulich 2017).

Z jižní části Čech pochází jediný údaj o výskytu ptačí nohy maličké od F. Hrobaře z blízkosti Kačležského rybníka u Kačleh v okrese Jindřichův Hradec v nadmořské výšce 530 m (Rohlena & Dostál 1936, Houfek 1952). Lokalita se pravděpodobně nacházela ve fytogeografickém okrese 39. Třeboňská pánev, v kvadrantu 6856c, 6856d nebo 6956b. Doklad z roku 1934 je uložen v herbáři Národního muzea v Praze (PR; Kaplan in Pladias 2022). Houfek (1952) považoval výskyt za adventivní. Přírodní podmínky panující v jv. části Čech jsou však podobné těm, na kterých se druh vyskytuje v primárním areálu druhu (zejména suboceánicky laděné klima a výskyt písčitých půd). Tyto okolnosti mohou nahrávat i přirozenému výskytu druhu. Vzhledem ke skutečnosti, že není známo, zda se v případě lokality u Kačleh jednalo o adventivní nebo autochtonní výskyt, navrhuji zařadit *Ornithopus perpusillus* do kategorie D1 (nejasné případy regionálně vyhynulých a neznámých taxonů) dle metodiky Červené knihy (srov. Lepší P. et al. 2013).

Karel Boublík

***Pilosella floribunda* – chlupáček květnatý**

nový C4 druh pro fytochorion

Chlupáček květnatý má těžiště rozšíření ve východní Evropě, do střední Evropy proniká zejména přes Karpaty a sudetská pohoří (Chrtek in Slavík & Štěpánková 2004). Roste na horských a podhorských loukách, často se vyskytuje i na různých narušovaných stanovištích, jako jsou okraje cest. Centrem jeho výskytu v jižní části Čech jsou horské oblasti Šumavy a Novohradských hor a jejich podhůří, vzácně se s ním setkáváme i v nižších polohách (Chrtek in Lepší P. et al. 2013). Naopak v jihočeské části Českomoravské vrchoviny a v Jihlavských vrších dosud zaznamenán nebyl, ačkoli se zde vyskytují vhodná stanoviště. Na sousední Vysočině roste vzácně v okolí Jihlavy, Chotěboře a ve Žďárských vrších (Čech et al. 2021). Chlupáček květnatý byl na novou lokalitu na sz. okraji katastrálního území Matějovce zřejmě zavlečen lesnickou technikou zpracovávající smrký napadené kůrovcem.

90. Jihlavské vrchy, Český Rudolec (6957a): Matějovec, okraj lesní asfaltové cesty asi 550 m již. od kóty Šibeník (732 m), 49°04'50,5"N, 15°13'48,9"E (www.mapy.cz), 700 m n. m. (not. M. Kotlínek & K. Boublík 2. 10. 2021).

Milan Kotlínek & Karel Boublík

***Pilosella ×iserana* – chlupáček pojizerský (Obr. 6)**

nový taxon pro jižní část Čech

Chlupáček pojizerský roste od západního Německa až do Povolží, na sever zasahuje do Pobaltí a sz. Ruska, na jih do České republiky a na Slovensko. Českou republikou prochází jižní hranice areálu druhu, kde má těžiště rozšíření v Jizerských horách a Krkonoších. Vzácně byl zaznamenán v Krušných horách a Podkrušnohoří, další ojedinělé nálezy pocházejí ze severozápadních, středních a východních Čech a ze severní Moravy (často se však jedná o sekundární stanoviště). Osídluje vlhčí, vzácněji sušší na živiny chudé nebo středně bohaté louky na půdách kyselé až slabě kyselé reakce (Chrtek in Slavík & Štěpánková 2004, Chrtek & Rotreklová in Kaplan et al. 2017).

Jménem *Pilosella iserana* jsou označovány populace hybridogenního apomiktického druhu a polypotně vznikajících kříženců mezi druhy *P. floribunda* a *P. officinarum*, morfologicky stojící blíže k prvnímu z uvedených rodičů. Z výše uvedeného charakteru rozšíření v České republice je velmi

Obr. 6 – Chlupáček pojizerský (*Pilosella ×iserana*) je nově objeveným taxonem v jihočeské květeně. Byl nalezen v Českém Krumlově na antropogenním stanovišti.

Fig. 6 – *Pilosella ×iserana* is a new taxon of the South Bohemian flora found on anthropogenic habitat in the town of Český Krumlov.

pravděpodobné, že chlupáček pojizerský na níže uvedené lokalitě je spíše recentně vzniklým křížencem než zavlečeným ustáleným apomiktickým druhem původem z oblasti Krkonoš a Jizerských hor. Proto by měl být pro tuto nově objevenou jihočeskou populaci ve jménu taxonu uváděn symbol pro křížence, tj. *Pilosella* × *iserana*, jak navrhl Krahulec (2021). Na českokrumlovské lokalitě se vyskytovala pouze *P. officinarum*, zatímco druhý z rodičů zaznamenaný nebyl, ač se v širším okolí Českého Krumlova vyskytuje. Lokální vznik křížence je proto pravděpodobný.

371. Českokrumlovské Předšumaví, Český Krumlov (7151d): cihlová podlaha bývalého domu v ulici Náplavka u pivovaru Eggenberg asi 420 m sv. od náměstí Svornosti, porost 6 × 5 m, 48°48'43"N, 14°19'13"E (www.mapy.cz), 480 m n. m. (leg. P. Lepší 24. 11. 2019, CB 104527, rev. M. Kotlínek & J. Chrtěk).

Petr Lepší

***Polystichum aculeatum* – kapradina laločnatá**

upřesnění Červené knihy

Kapradina laločnatá je rostlinou suťových lesů a zastíněných vlhkých skal. Pro jižní část Čech je typický její výskyt na sekundárních stanovištích (v lomech, na zdech, tarasech atp.), přičemž jde často jen o malé a krátkodobě existující populace (Ekrt in Lepší P. et al. 2013). Druh byl zaznamenan ve většině fytochorionů jižní části Čech s těžištěm rozšíření na Šumavě, v Předšumaví a v Novohradských horách; kompletní přehled lokalit zpracovali Lepší P. & Lepší M. (2007). V případě Tábořsko-vlašimské pahorkatiny je však v této práci uvedena pouze lokalita Chýnov bez bližší specifikace, jen s poznámkou, že původní zdroj údaje v Komentovaném jihočeském červeném seznamu (Chán 1999) se autorům nepodařilo dohledat. O to cennější je nález konkrétní lokality v tomto fytochorionu, a to v PR Kladrubská hora na Chýnovsku. Zdejší naleziště zcela potvrzuje charakter výskytu v nižších polohách jižní části Čech, jak ho uvádějí Lepší P. & Lepší M. (2007) – jde o antropogenně podmíněnou lokalitu (přístupovou cestu k opuštěnému lomu) na vápencovém podkladu. Počtem 10 trsů se jedná o jedno z nejbohatších nalezišť druhu v jižní části Čech – Lepší P. & Lepší M. (2007) uvádějí jedinou lokalitu s 10 a více exempláři (17 trsů v NPP Hojná Voda v Novohradských horách). Vzhledem k tomu, že vztahování oblasti Kladrubské a Pacovy hory (v jejímž masivu se nachází Chýnovská jeskyně) k obci Chýnov bylo a je poměrně běžné (ačkoli se celá oblast nachází na území dnešní obce Dolní Hořice), nelze vyloučit, že se blíže neurčená lokalita Chýnov vztahuje právě ke Kladrubské hoře. Autora statí na zdejší výskyt druhu upozornil milovník přírody a pěstitel J. Pluner z Bechyně v roce 2020 (doklad D. Abazid v SOB), jako první ho zde ale objevil už 15. 4. 2016 P. Koutecký (Ekrt in Kaplan et al. 2017). V roce 2021 tu kapradinu laločnatou sbírali L. Ekrt a P. Kúr (doklad v CBFS, Pladias 2022).

Daniel Abazid

***Potamogeton nodosus* – rdest uzlinatý (Obr. 7)**

nová lokalita C1 druhu

Rdest uzlinatý roste v Evropě (kromě severských států), Asii, Africe, Severní Americe (v USA s přesahem do jižní Kanady), Mexiku, Střední a Jižní Americe. V České republice jsou rozsáhlejší populace pouze na Labi a v jeho přítocích od Pardubic po Litoměřice a na Moravě od Olomouce po Lanžhot. Dosud stabilní výskyt je na dolním toku Kyjovky. Nečetné až ojedinělé výskyty jsou v řece Úslavě, Dyji, Třebůvce a nivě Bečvy. Druh v posledních desetiletích výrazně ustoupil, a to i z území s někdejší častým výskytem (Kaplan in Štěpánková 2010).

Roste hlavně v klidnějších úsecích řek, v umělých kanálech a strouhách, mrtvých ramenech, pískovnách a zatopených důlních propadlinách (Šumberová in Chytrý 2011). Jeho stanoviště jsou často disturbovaná prouděním vody nebo těžbou šterkopísku. Nejčastěji ho najdeme v čistých vodách v hloubce 30–60 cm, podle průhlednosti vody i hlouběji. Z jezer ve Francii jsou známy nálezy až z hloubky 5 m (Vaquer & Champeau 1991). Nejlépe roste na minerálních substrátech, jílovitých, písčitých i kamenitých. Větší vrstva organického bahna jeho růst brzdí (Barko & Smart 1983).

Obr. 7 – Rdest uzlinatý (*Potamogeton nodosus*), kriticky ohrožený druh jihočeské květeny, byl objeven na nové lokalitě v Horusické pískovně u Veselí nad Lužnicí v Třeboňské pánvi (foto V. Pošvic 23. 9. 2021).

Fig. 7 – *Potamogeton nodosus*, a critically endangered taxon of the South Bohemian flora, found in the Horusická sandpit near the town of Veselí nad Lužnicí in the Třeboňská pánev phytogeographical district (photo by V. Pošvic 23. 9. 2021).

Vody s výskytem rdestu uzlinatého jsou mezotrofní až přirozeně eutrofní (Vaquer & Champeau 1991). *Potamogeton nodosus* je druhem náročnějším na teplo, v našich zeměpisných šířkách roste převážně v nížinách, v jižní Evropě potom na vápenci vystupuje i do vyšších poloh (Arnaiz & Molina 1985).

Převážná většina lokalit v jižní části Čech se nachází v řece Lužnici, několik také ve Vltavě. Mnoho jihočeských lokalit však patrně zaniklo dříve, než byly zdokumentovány (Kaplan in Lepší P. et al. 2013).

39. Třeboňská pánev, Veselí nad Lužnicí (6854a): severní Horusická pískovna, sev. přehrazení, 100 m zjz. od 79. říčního km řeky Lužnice, hojně, v pobřežním litorálu s *Myriophyllum spicatum*, 49°09'37,9"N, 14°42'23,0"E (www.mapy.cz), 408 m n. m. (leg. V. Pošvic 29. 9. 2021, PRA).

Horusická pískovna byla v roce 2018 přehrazena štěrkovou navážkou, v jejímž okolí se rdest uzlinatý hojně vyskytuje. Roste zde společně s *Vallisneria spiralis*, která tu vytváří husté porosty zejména v menších hloubkách a vytlačuje rdest do hlubších částí pískovny a na silněji disturbovaná místa. Kromě zmíněných dvou druhů tam vtroušeně najdeme *Myriophyllum spicatum* a další druhy rdestů: *P. acutifolius*, *P. pusillus*, *Stuckenia pectinata*. V okolí rekultivovaných zátok těže pískovny roste i *Potamogeton natans*.

Václav Pošvic

Obr. 8 – Ostružiník drobnokvětý (*Rubus capricollensis*) je v jihočeském regionu známý pouze ze dvou lokalit na Českomoravské vrchovině, a proto je zde nově navržen k zařazení do kategorie kriticky ohrožených druhů jihočeské květeny.

Fig. 8 – *Rubus capricollensis* is known in the South Bohemian region from only two localities in the Českomoravská vrchovina phytogeographical district and is therefore newly proposed for inclusion in the category of critically endangered species of the South Bohemian flora.

***Rubus capricollensis* – ostružiník drobnokvětý (Obr. 8)**

návrh na zařazení druhu do kategorie C1 ve smyslu Červené knihy

Ostružiník drobnokvětý je zástupcem série *Sprengeliani*, která je charakteristická listy na rubu zelenými, prýty chlupatými, roztroušeně žláznatými, s nečetnými a nevýrazně nestejnými ostny na prýtech a tyčinkami kratšími než gyneceum. V České republice se vyskytuje z této série ještě *R. sprengelii*, který má nevelkou arelu v jižní části Čech mezi Třeboní, Českými Velenicemi a Včelnou u Českých Budějovic (Havlíček & Trávníček 2002, Lepší M. & Lepší P. 2019). Ostružiník drobnokvětý je středoevropský endemit s regionálním typem rozšíření, vyskytuje se pouze v jihozápadním Polsku a v České republice – častěji ve Slezsku, na severní Moravě a ve východních Čechách, vzácněji pak ve středních Čechách a na Českomoravské vrchovině s přesahem do jižních Čech. Druh vyhledává světlé a kulturní lesy, paseky, okraje cest a křoviny. V jižní části Čech byl zaznamenán v letech 2000 a 2001 na dvou lokalitách Českomoravské vrchoviny u Pacova (doklad v CB) a Jindřichova Hradce (herb. V. Žíla, Trávníček et al. in Kaplan et al. 2018). Při přípravách Červené knihy nebyly tyto lokality známy. Pro nízký počet lokalit navrhuje druh zařadit mezi kriticky ohrožené druhy (C1) květeny jižní části Čech (podle Lepší P. et al. 2013). Obě lokality byly v roce 2019 a 2020 ověřeny.

67. Českomoravská vrchovina, Pacov (6555b): podél silnice do Jeřichovce asi 1,4 km jv. od kostela ve vsi Jeřichovec, okraj skládky dřeva, středně velký keř, 49°29'29,0"N, 14°59'11,0"E (www.mapy.cz), 530 m n. m. (leg. P. Lepší 20. 9. 2020, CB 104795). – Jindřiš (6856c): paseka asi 1,1 km jv. od železniční zastávky Jindřiš zastávka, jeden několik metrů čtverečních velký porost, 49°08'17,0"N, 15°04'15,0"E (www.mapy.cz), 530 m n. m. (leg. P. Lepší & M. Lepší 28. 9. 2019, CB 104436).

Petr Lepší & Martin Lepší

***Silene baccifera* – silenka bobulnatá, nadmutice bobulnatá (Obr. 9)**

ověření A2 druhu

Silenka bobulnatá je vlhkomilný druh, který roste zejména v mírném a submeridionálním pásmu Evropy. Jeho výskyt dosahuje až nedaleko za Ural a izolované arely jsou v Malé Asii, na Kavkaze a u Kaspického moře. Taxonomická identita rostlin z oblasti Himálaje není jasná (Šourková in Hejný & Slavík 1990).

Ve střední Evropě silenka bobulnatá roste především v teplejších oblastech v aluviích velkých řek. Přestože je druh vázán zejména na pobřežní porosty, lužní lesy a jejich lemy, tedy zdánlivě neohrožená eutrofní stanoviště, v posledních letech spíše ustupuje. Je proto v České republice hodnocen jako ohrožený druh, podle kritérií IUCN pak v kategorii NT, druhů blízkých ohrožení (Grulich 2017).

V jihozápadních Čechách byla silenka bobulnatá vždy vzácným druhem s ojedinělým výskytem. Z jižní části Čech je prokázána jen z Budějovické pánve. Vzácně roste u Netolic (Hampl in Rohlena 1925) a uváděna je i od Svinětic (Šourková in Hejný & Slavík 1990). Roztroušeně se vyskytovala kolem Hluboké nad Vltavou a Českých Budějovic (Dědeček a Mardetschláger in Čelakovský 1875 a řada novějších údajů a dokladů, viz Douda in Lepší P. et al. 2013). Naposledy byla tato silenka spatřena u Českého Vrbného v roce 1988 (Štech in Chán 1999), později již byla považována za druh neznámý (Douda in Lepší P. et al. 2013). Nově nalezený porost u železničního nádraží Hluboká nad Vltavou, který objevil Miroslav Čeněk na konci srpna 2021, je znovuoobjevením druhu pro celou jižní část Čech. Dokládá aktuální výskyt v území, odkud byl druh poprvé uváděn již bezmála před 150 lety (Dědeček in Čelakovský 1875). Údaje z Volýnského Předšumaví (Moravec 1965) citované v Červené knize (Douda l. c.) se ve skutečnosti vztahují k *Silene vulgaris* (cf. Danilhelka & Paulič in Pladias 2022).

38. Budějovická pánev, Hluboká nad Vltavou (6952c): v porostu ostružiníků na ploše asi 2 m² u lesní cesty nad levým břehem Bezdreveského potoka 580 m sz. od železniční stanice Hluboká nad Vltavou, 49°02'09,0"N, 14°24'51,0"E (GNSS), 380 m n. m. (leg. M. Čeněk & M. Štech 2. 9. 2021, CB 105661, CBFS).

Miroslav Čeněk & Milan Štech

Obr. 9 – *Silene baccifera* (*Silene bobulnatá*), nezcvičená rostlina jižní části Čech, byla nalezena nedaleko Hluboké nad Vltavou v Budějovické pánvi (foto M. Štěch 2. 9. 2021).

Obr. 9 – *Silene baccifera*, missing species of the south Bohemian flora, newly found near the town of Hluboká nad Vltavou in the Budějovická pánev phytogeographical district (photo by M. Štěch 2. 9. 2021).

***Veronica vindobonensis* – rozrazil vídeňský (Obr. 10)**

nový C1 druh pro fytochorion a jihočeskou část fytochorionu

Celkový areál tohoto kontinentálního rozrazilu se rozprostírá ve střední a východní Evropě. Severo-západními Čechami a jižním Německem probíhá západní hranice rozšíření. V České republice roste v termofytiku Čech a Moravy, odkud výskyt vyznívá do oblastí přilehlého mezofytika. Biotopem druhu jsou teplomilné listnaté lesy, zejména doubravy, jejich lemy a suché trávníky na výslunných stráních a mezích (Hrouda in Slavík 2000). V jižní části Čech byl doposud pozorován pouze na dvou lokalitách v údolí Moravské Dyje – u Dačic na Českomoravské vrchovině a u Vnorovic v Moravském podhůří Vysočiny (Ekrt in Lepší M. & Lepší P. 2012). Výskyt druhu v této oblasti navazuje na jeho rozšíření na jižní Moravě. V jihočeské části Středního Povltaví a na Třeboňsku, odkud pocházejí níže uvedené nové lokality, nebyl doposud zaznamenán. Nejbližší známé lokality ve Středním Povltaví leží až u Štěchovic ve středních Čechách (Hrouda l. c.), což je asi 40 km od hranice jižní části Čech a zároveň od nově objevených lokalit u Orlíku nad Vltavou. Vzhledem k tomu, že druh byl zaznamenán na více místech v údolí Vltavy a Otavy mezi Pískem a Orlíkem nad Vltavou, je pravděpodobné, že bude nalezen i na dalších lokalitách tohoto úseku Středního Povltaví a patrně i v navazující části vltavského údolí ve středních Čechách. Lze také předpokládat, že roste i jižně od Písku, proto by bylo vhodné se pokusit v této části Středního Povltaví jeho výskyt ověřit. Lokalita u Vlkova na Třeboňsku je od povltavských lokalit poměrně izolovaná a mohla by migračně souviset s hojným výskytem druhu na jižní Moravě nebo v Dolním Rakousku, jak je tomu u tzv. dyjsko-kampských migrantů *Chamaecytisus ratisbonensis*, *Daphne cneorum*, *Rubus lobifolius* Trávn. et Király (Lepší M. & Lepší P. 2009) nebo *Festuca guestfalica* (Lepší M. et al. in Lepší M. & Lepší P. 2017). Pro zařazení rozrazilu vídeňského k této skupině rostlin bude však nutné podrobněji prozkoumat jeho rozšíření

Obr. 10 – Rozrazil vídeňský (*Veronica vindobonensis*), kriticky ohrožený druh jihočeské květeny doposud známý pouze z Dačicka, byl nově nalezen také ve Středním Povltaví a v Třeboňské pánvi.

Fig. 10 – *Veronica vindobonensis*, a critically endangered species of the South Bohemian flora so far only known from the Dačice region, was first recorded in the Střední Povltaví and Třeboňská pánev phytogeographical districts.

na Třeboňsku a v přilehlých oblastech jižní části Čech nebo i Dolního Rakouska. Určení druhu bylo ověřeno ve všech případech stanovením velikosti genomu průtokovým cytometrem.

39. Třeboňsko, Vlkov (6854a): přírodní památka Kozí vršek, 49°09'24,7"N, 14°43'25,5"E (www.mapy.cz), 420 m n. m. (leg. A. Lepší 27. 5. 2021, CB 88077).

41. Střední Povltaví, Orlík nad Vltavou (6551a): údolí řeky Vltavy asi 200 m záp. od Krkavčí skály, světlý dubový les, vzácně až roztroušeně, 49°29'57,7"N, 14°10'48,9"E (GNSS), 360 m n. m. (leg. M. Lepší 27. 4. 2021, CB 88225). – Orlík nad Vltavou (6551a): údolí řeky Vltavy asi 850 m jz. od Krkavčí skály, světlý dubový les, roztroušeně, 49°29'41,3"N, 14°10'23,9"E (GNSS), 355 m n. m. (leg. M. Lepší 27. 4. 2021, CB 88232). – Borečnice (6650b): okolí skalního výchozu na levém břehu Otavy jjv. od osady Smetiprach a 1 km vých. od kapličky v Borečnici, 49°21'37,9"N, 14°09'09,0"E (GNSS), 370 m n. m. (leg. M. Kotlínek 23. 5. 2021, CB 105396). – Louka (6650b): porost na temeni skály na pravém břehu Otavy naproti Jistci asi 1,35 km sz. od kaple v Louce, 49°23'07,9"N, 14°08'58,9"E (GNSS), 375 m n. m. (leg. M. Kotlínek 24. 5. 2021, CB 105395). – Držov (6650b): otevřený porost na skalnatém svahu na pravém břehu Otavy 1,5 km zjz. od kaple v Louce, 49°22'30,2"N, 14°08'41,9"E (GNSS), 360 m n. m. (leg. M. Kotlínek 24. 5. 2021, CB 105394).

Martin Lepší, Milan Kotlínek, Alena Lepší & Milan Štech

***Vulpia myuros* – mrvka myší ocásek**

nový C2 druh pro dva fytochoriony – adventivní výskyt

Mrvka myší ocásek se původně vyskytovala v nezapojené vegetaci na písčinách, okrajích lesů a podobných biotopech v teplých územích. V posledních asi dvou desetiletích se ale intenzivně šíří na sekundárních stanovištích, jako jsou železniční nádraží, okraje cest a podobná místa s řídkou vegetací a vhodným propustným substrátem (např. Grulich in Lepší P. et al. 2013, Lepší M. & Lepší P. 2017, Štech et al. 2021). Na taková stanoviště postupně proniká i do vyšších poloh a chladnějších území (dokonce až do oreofytika Šumavy), kde se původně nevyskytovala. Tohoto charakteru jsou i zde uvedené nálezy.

37n. Kaplické mezihoří, Kaplice-nádraží (7252b): železniční stanice Kaplice, v kolejišti, dosti hojně, 48°46'30,6"N, 14°27'58,2"E, 600 m n. m. (leg. R. Paulič, P. Kúr & M. Padrtová 16. 5. 2020, PR).

37q. Soběnovská vrchovina, Blansko (7253c): okraj příjezdové silnice u spodní budovy vodní elektrárny Soběnov asi 1,45 km sv. od kostela v obci, desítky ex., 48°44'50,3"N, 14°32'04,6"E, 530 m n. m. (not. P. Koutecký 27. 6. 2021).

Petr Koutecký & Radim Paulič

Poděkování

Děkujeme Františku Zimovi a Jitce Šterbové za svolení s publikací lokalit a Jindřichu Chrtkovi za revizi položky *Pilosella ×iserana*.

Literatura

- Albrecht J. (ed.) (2003): Českobudějovicko. – In: Mackovčin P. & Sedláček M. (eds), Chráněná území ČR, vol. 8, AOPK ČR a EkoCentrum Brno, Praha, 808 p.
- Anonymus (2017): Chánova floristická kartotéka. – Ms., nestr. [Depon. in: Knihovna Jihočeské pobočky České botanické společnosti, České Budějovice].
- Arbeitsgemeinschaft Flora von Bayern (2022): BIB Verbreitungskarten für Bayern. – URL: <https://wiki.bayernflora.de/web/Verbreitungskarten> (přístup leden 2022).
- Arnaiz C. & Molina J. A. (1985): Aquatic and helophytic vegetation in the high basin of the Guadarrama river (Madrid, Spain). – Lazaroa 8: 221–240.

- Barko J. W. & Smart R. M. (1983): Effects of organic matter additions to sediment on the growth of aquatic plants. – *Journal of Ecology* 71: 161–175.
- Čech L., Ekrť L., Ekrťová E., Juříčka J. & Jelínková J. (eds) (2021): Červená kniha květeny Vysočiny. – Pobočka České společnosti ornitologické na Vysočině, Jihlava, 537 p.
- Čelakovský L. (1875): Prodrusus der Flora von Böhmen III. – *Arch. Naturwiss. Landesdurchforsch. Böhm.*, sect. 3a, fasc. 3, pp. 389–691, Prag.
- Čelakovský L. (1885): Resultate der botanischen Durchforschung Böhmens im Jahre 1883. – *Sitzungsber. Königl. Böhm. Ges. Wiss. Prag, math.-naturwiss. cl.*, 1884: 54–90.
- Čelakovský L. (1886): Resultate der botanischen Durchforschung Böhmens im Jahre 1884. – *Sitzungsber. Königl. Böhm. Ges. Wiss. Prag, math.-naturwiss. cl.*, 1885: 3–48.
- Chán V. (ed.) (1999): Komentovaný červený seznam květeny jižní části Čech. – *Příroda*, Praha, 16: 1–284.
- Chán V., Lepší M. & Lepší P. (eds) (2006): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XII. – *Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy* 46: 125–136.
- Chytrý M. (ed.) (2011): Vegetace České republiky 3. Vodní a mokřadní vegetace. – *Academia*, Praha, 827 p.
- Chytrý M., Danihelka J., Kaplan Z., Wild J., Holubová D., Novotný P., Řezníčková M., Rohn M., Dřevojan P., Grulich V., Klimešová J., Lepš J., Lososová Z., Pergl J., Sádlo J., Šmarda P., Štěpánková P., Tichý L., Axmanová I., Bartušková A., Blažek P., Chrtěk J. Jr., Fischer F. M., Guo W.-Y., Herben T., Janovský Z., Konečná M., Kühn I., Moravcová L., Petřík P., Pierce S., Prach K., Prokešová H., Štech M., Těšitel J., Těšitelová T., Večeřa M., Zelený D. & Pyšek P. (2021): Pladias Database of the Czech Flora and Vegetation. – *Preslia* 93: 1–87.
- Deyl M. & Skočdoplová-Deylová B. (1989): Květena Blatenska. – *Národní muzeum*, Praha, 235 p.
- Dostál J. (1989): Nová květena ČSSR. 1, 2. – *Academia*, Praha, 1548 p.
- Ehrendorfer F. & Hamann U. (1965): Vorschläge zu einer floristischen Kartierung von Mitteleuropa. – *Ber. Deutsch. Bot. Ges.* 78: 35–50.
- FloraWeb (2022): FloraWeb. Daten und Informationen zu Wildpflanzen Deutschlands. – Bundesamt für Naturschutz. URL: floraweb.de (přístup leden 2022).
- Grulich V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. – *Preslia* 84: 631–645.
- Grulich V. (2017): Červený seznam cévnatých rostlin České republiky. – *Příroda* 35: 75–132.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2007): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. VI. – *Zprávy Čes. Bot. Společ.* 42: 247–337.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2008): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. VII. – *Zprávy Čes. Bot. Společ.* 43: 251–336.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2009): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. VIII. – *Zprávy Čes. Bot. Společ.* 44: 185–319.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2014): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. XII. – *Zprávy Čes. Bot. Společ.* 49: 73–206.
- Härtel H., Bauer P. & Hadinec J. (eds) (2002): Floristický kurs Severočeské pobočky České botanické společnosti 2000 v Rumburku. – *Severočes. Přír.* 33–34: 85–94.
- Havlíček P. & Trávníček B. (2002): 16. *Rubus* L. – ostružiník. – In: Kubát K., Hrouda L., Chrtěk J. jun., Kaplan Z., Kirschner J. & Štěpánek J. (eds), Klíč ke květeně České republiky, pp. 329–379, *Academia*, Praha.
- Hejný S. & Slavík B. (eds) (1988): Květena České socialistické republiky 1. – *Academia*, Praha, 557 p.
- Hejný S. & Slavík B. (eds) (1990): Květena České republiky 2. – *Academia*, Praha, 544 p.
- Hejný S. & Slavík B. (eds) (1992): Květena České republiky 3. – *Academia*, Praha, 542 p.
- Houfek J. (1952): Studie o květeně Jindřichohradecka se zvláštním zřetelem k Třeboňské pánvi a přilehlým územím (příspěvek k fytogeografii jižních Čech). – *Ms.*, 398 p. [Disertační práce; depon. in: Knihovna katedry botaniky, Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, Praha].
- Jehlík V. (ed.) (1998): Cizí expanzivní plevele České a Slovenské republiky. – *Academia*, Praha, 506 p.
- Kaplan Z., Danihelka J., Chrtěk J. Jr., Pránčl J., Grulich V., Jelínek B., Úradníček L., Řepka R., Šmarda P., Vašut R. J. & Wild J. (2022): Distributions of vascular plants in the Czech Republic. Part 11. – *Preslia* 94: 335–427.

- Kaplan Z., Danihelka J., Chrtek J. jun., Kirschner J., Kubát K., Štech M. & Štěpánek J. (eds) (2019): Klíč ke květeně České republiky. Ed. 2. – Academia, Praha, 1168 p.
- Kaplan Z., Danihelka J., Chrtek J. Jr., Prančl J., Ducháček M., Ekrť L., Kirschner J., Brabec J., Zázvorka J., Trávníček B., Dřevojan P., Šumberová K., Kocián P., Wild J. & Petřík P. (2018): Distributions of vascular plants in the Czech Republic. Part 7. – Preslia 90: 425–531.
- Kaplan Z., Danihelka J., Šumberová K., Chrtek J. Jr., Rotreklová O., Ekrť L., Štěpánková J., Taraška V., Trávníček B., Prančl J., Ducháček M., Hroneš M., Koblřová L., Horák D. & Wild J. (2017): Distributions of vascular plants in the Czech Republic. Part 5. – Preslia 89: 333–439.
- Krahulec F. (2021): Chlupáčky (*Pilosella*): příčiny velké variability populací a jak je studovat. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 56: 219–228.
- Lepší M. & Lepší P. (2009): *Rubus silvae-norticae*, a new species from Bohemia, Austria and Bavaria and the significance of brambles for regional migrations and phytogeography. – Preslia 81: 99–110.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2012): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XVIII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 52: 34–48.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2014): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XX. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 54: 101–121.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2015): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXI. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 55: 13–28.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2017): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXIII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 57: 5–33.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2018): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXIV. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 58: 5–26.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2019): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXV. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 59: 5–43.
- Lepší P. & Lepší M. (2007): Kapradina laločnatá (*Polystichum aculeatum*) v jižní části Čech. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 47: 105–115.
- Lepší P., Lepší M., Boublík K., Štech M. & Hans V. (eds) (2013): Červená kniha květeny jižní části Čech. – Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, 503 p.
- Lustyk P. & Doležal J. (eds) (2021): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. XIX. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 56: 31–176.
- Mapy.cz (2022): Mapy.cz. – Seznam.cz, a. s., URL: <https://www.mapy.cz> (přístup leden–únor 2022).
- Marek M. (1982): Nové nálezy vzácných rostlin na Pardubicku. – Pr. Stud., Pardubice, 13–14: 83–89.
- Moravec J. (1965): Wiesen in mittleren Teil des Böhmerwaldes (Šumava). – Vegetace ČSSR, Praha, A1: 179–385.
- NDOP (2022): Nálezová databáze ochrany přírody. – On-line databáze, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. URL: <https://portal.nature.cz/nd/> (přístup leden 2022).
- Pladias (2022): Pladias – databáze české flóry a vegetace. – Pladias Centrum of Excellence. URL: <https://pladias.org> (přístup leden 2022).
- POWO (2022): Plants of the World Online. – Board of Trustees of the Royal Botanic Gardens, Kew, URL: <https://powo.science.kew.org/> (přístup leden 2022).
- Rivola M. (1973): Floristické materiály k území západní části Blanského lesa. – Přírod. Čas. Jihočes., České Budějovice, 13: 69–80.
- Rohlena J. (1925): Příspěvky k floristickému výzkumu Čech. V. – Čas. Nár. Mus., Praha, ser. natur. 99: 92–101, 129–139.
- Rohlena J. & Dostál J. (1936): Příspěvky k floristickému výzkumu Čech. XII. – Čas. Nár. Mus., Praha, 110: 22–45.
- Rydl J. (2004): Z herbářových sbírek Středočeského muzea. – Muz. a Součas., ser. natur. 19: 30.
- Slavík B. & Štěpánková J. (eds) (2004): Květena České republiky. 7. – Academia, Praha, 767 p.
- Slavík B. (ed.) (1995): Květena České republiky. 4. – Academia, Praha, 529 p.
- Slavík B. (ed.) (2000): Květena České republiky. 6. – Academia, Praha, 770 p.

- Štech M., Holá E. & Diewald W. (eds) (2021): Novelties in the flora of the Bohemian Forest. – *Silva Gabreta* 27: 69–96.
- Štěpánková J. (ed.) (2010): Květena České republiky. 8. – Academia, Praha, 706 p.
- Thiers B. (2022): Index Herbariorum: a global directory of public herbaria and associated staff. – New York Botanical Garden's Virtual Herbarium. URL: <http://sweetgum.nybg.org/science/ih/> (přístup leden 2022).
- Vaquier A. & Champeau A. (1991): Spatial distribution of aquatic macrophytes in the recent reservoir of Ste Croix, Provence, France. – *Hydroécol. Appl.* 1: 127–145.
- Vopravil B. (1948): Rozšíření některých pěstovaných a adventivních rostlin na Soběslavsku. – *Čs. Bot. Listy*, Praha, 1: 27–28.
- Vydrová A. (1996): Flóra a vegetace přírodní rezervace Dobročkovské hadce. – *Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy* 36: 59–73.
- Zajac A. & Zajac M. (eds) (2001): Atlas rozmieszczenia roślin naczyniowych w Polsce (Distribution Atlas of Vascular Plants in Poland). – Instytut Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków, 716 p.

Adresy autorů dílčích komentářů:

- Daniel Abazid, Blatské muzeum v Soběslavi a Veselí nad Lužnicí (pobočka Husitského muzea v Táboře), Petra Voka 152, CZ – 392 01 Soběslav, e-mail: abazid@husitskemuzeum.cz
- Miroslav Čeněk, Národní zemědělské muzeum, Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství, Ohrada 17, CZ – 373 41 Hluboká nad Vltavou, e-mail: miroslav.cenek@nzm.cz
- Aljaž Jakob, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Přírodovědecká fakulta, katedra botaniky, Branišovská 1760, CZ – 370 05 České Budějovice, e-mail: aljaz.jakob@gmail.com
- Jana Janáková, AOPK ČR, RP Jižní Čechy, Nám. Přemysla Otakara II. 34, CZ – 370 01 České Budějovice, e-mail: jana.janakova@seznam.cz
- Milan Kotlínek, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Přírodovědecká fakulta, katedra botaniky, Branišovská 1760, CZ – 370 05 České Budějovice, e-mail: kobrik@atlas.cz
- Petr Koutecký, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Přírodovědecká fakulta, katedra botaniky, Branišovská 1760, CZ – 370 05 České Budějovice, e-mail: kouta@prf.jcu.cz
- Jan Lepš, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Přírodovědecká fakulta, katedra botaniky, Branišovská 1760, CZ – 370 05 České Budějovice, e-mail: suspa@prf.jcu.cz
- Alena Lepší, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Přírodovědecká fakulta, katedra botaniky, Branišovská 1760, CZ – 370 05 České Budějovice, e-mail: cralenka@yahoo.co.uk
- Radim Paulič, Městský úřad Strakonice, odbor životního prostředí, Velké náměstí 2, CZ – 386 01 Strakonice, e-mail: radim.paulic@seznam.cz
- Alois Pavlíčko, Solní 127, CZ – 383 01 Prachovice, e-mail: alois.pavlicko@seznam.cz
- Václav Pošvic, Botanický ústav AV ČR, v. v. i., Dukelská 135, CZ – 379 01 Třeboň, e-mail: posvic.vaclav@seznam.cz
- Milan Štech, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Přírodovědecká fakulta, katedra botaniky, Branišovská 1760, CZ – 370 05 České Budějovice, e-mail: milan.stech@prf.jcu.cz
- Tomáš Smrž, Na nábreží 475/1, CZ – 370 01 České Budějovice, e-mail: smrz@cegv-cassiopeia.cz

Došlo: 15. 3. 2022
Přijato: 29. 8. 2022